

Folketingets Socialudvalg

Sagsnr. 2014 - 8795

Dato: 22. oktober 2014

Under henvisning til Folketingets Socialudvalgs brev af 25. september 2014 følger hermed ministeren for børn, ligestilling, integration og sociale forholds endelige svar på spørgsmål nr. 555 (SOU alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF)

Spørgsmål nr. 555:

"Vil ministeren kommentere borgerhenvendelsen om kommunens forvaltning af lovgivning vedr. frivillig anbringelse af børn og hjemsendelse af børn, jf. SOU alm. del - bilag 352 (internt), herunder de spørgsmål der stilles i henvendelsen, og er ministeren bekendt med de udfordringer, der nævnes, om frivillig anbringelse af børn og den lange sagsbehandlingstid omhandlende hjemsendelse af børn?"

Svar:

Jeg vil indledningsvist gøre opmærksom på, at jeg ikke kan gå ind i konkrete sager men udelukkende vejlede generelt om reglerne på det sociale område.

Børn og unge, der har sociale problemer, skal altid have den støtte, de har behov for. Serviceloven fastslår derfor også, at støtten i hvert enkelt tilfælde skal tilrettelægges på baggrund af en konkret vurdering af det enkelte barns eller den enkelte unges og familiens forhold.

Det er altid ulykkeligt, når det er nødvendigt med en anbringelse af barnet eller den unge uden for hjemmet. Kommunalbestyrelsen kan træffe afgørelse om anbringelse af et barn eller en ung uden for hjemmet i de tilfælde, hvor det vurderes at være af væsentlig betydning af hensyn til barnets eller den unges særlige behov for støtte. Udgangspunktet er, at en anbringelse uden for hjemmet udelukkende kan ske med samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og unge på 15 år og derover. Hvis der ikke kan opnås samtykke, kan børn og ungeudvalget alene træffe afgørelse om en anbringelse uden samtykke, hvis der er åbenbar risiko for alvorlig skade på barnets eller udvikling. Børn og ungeudvalget består af en byretsdommer, to pædagogisk-psykologiske sagkyndige og to lægmænd (medlemmer af kommunalbestyrelsen).

Hvis børn og unge-udvalget træffer afgørelse om anbringelse uden samtykke, har forældremyndighedsindehaveren og barnet på 12 år og derover mulighed for at klage over afgørelsen til Ankestyrelsen, ligesom der er adgang til at indbringe Ankestyrelsens afgørelse for byretten. Forældremyndighedsindehaverne og den unge på 15 år har adgang til gratis advokatbistand under hele sagens behandling. Derudover kan enhver, der oplever, at en kommune ikke iværksætter en tilstrækkelig indsats over for et udsat barn eller ung, mulighed for at underrette Ankestyrelsen. Ankestyrelsen har på den baggrund mulighed for at tage sagen op af egen drift.

Når kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om valg af anbringelsessted, skal den altid vælge det anbringelsessted, som bedst imødekommer barnets behov. Støtten skal ydes med henblik på at sikre kontinuitet i opvæksten og et trygt omsorgsmiljø, der tilbyder nære og stabile relationer til voksne, bl.a. ved at understøtte barnets eller den unges familiemæssige relationer og øvrige netværk, ligesom barnets eller den unges problemer så vidt muligt skal afhjælpes i hjemmet eller i det nære miljø. Det fremgår desuden af serviceloven, at kommunalbestyrelsen så vidt muligt skal anbringe søskende på samme anbringelsessted. Der kan dog være særlige grunde, for eksempel behandlingsmæssige hensyn, som gør, at anbringelserne ikke kan ske på samme anbringelsessted. Kommunens afgørelse om valg af anbringelsessted kan påklages til Ankestyrelsen.

I sager om anbringelser med samtykke kan forældremyndighedsindehaveren samt den unge, der er fyldt 15 år, når som helst tilbagekalde samtykket og anmode om hjemgivelse. Kommunalbestyrelsen skal da senest 7 dage efter anmodningen tage stilling til spørgsmålet. Kommunen har mulighed for at fastsætte en hjemgivelsesperiode på op til seks måneder. Hjemgivelsesperiodens længde skal fastsættes under hensyntagen til muligheden for at sikre barnet en skånsom hjemgivelse, forberedelse af eventuel støtte til barnet og familien efter hjemgivelsen og kommunens mulighed for at vurdere, om det er nødvendigt at foretage en anbringelse uden samtykke af barnet.

Serviceloven indeholder en række væsentlige retssikkerhedsgarantier for udsatte børn, unge og deres forældre, hvis de er uenige i de afgørelser, som kommunen træffer. Herunder er der mulighed for at påklage afgørelserne til Ankestyrelsen og i visse sager om for eksempel tvangsanbringelse desuden mulighed for at indbringe Ankestyrelsens afgørelse for byretten. Dette indebærer, at familien i en periode er i en uafklaret situation. Jeg mener dog, at der er væsentlige retssikkerhedsmæssige hensyn, som tilsiger, at de eksisterende klagemuligheder skal bevares, så man som borger har mulighed for at få efterprøvet afgørelserne.

Manu Sareen

/ Dan Holmgreen